

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil bare sige til SF's ordfører, fru Anne Baastrup, at jeg nævnte sådan set allerede i min besvarelse af forespørgslen, at der p.t. er en række drøftelser med KL med udgangspunkt i »10 skridt mod en bedre folkeskole«. Samtidig nævnte jeg, at der i forbindelse med kommune-forhandlingerne ville blive drøftet temaer om folkeskolen, herunder folkeskolens økonomi, og det er der absolut ikke noget usædvanligt ved.

Det vil selvfølgelig være sådan – det er også efter den sædvanlige procedure – at de elementer i en kommuneaftale, som betinger lovændringer, naturligvis vil fremgå af ordlyden i kommuneaftalen. Anderledes er det ikke, og det er sket masser af gange.

Så er jeg meget glad for, at fru Marianne Jelved deler min målsætning om allerhelst at få nedbragt de 18 pct. til 0 pct. Jeg tror ligesom fru Marianne Jelved, at sundhedsplejerskerne kan spille en stor rolle ved så tidligt som overhovedet muligt at være med til at understøtte de familier, hvor der muligvis kan forudses senere vanskeligheder. Derfor har jeg også drøftet problemstillingen med socialministeren, og socialministeren og jeg vil i fællesskab se på, hvordan vi kan bringe sundhedsplejerskerne i spil og i det hele taget sikre, at vi også med folkeskolen som operatør får brudt den negative sociale arv.

Lad mig her fremhæve et enkelt eksempel, som jeg har oplevet. Jeg har ikke været på Rinkebykolan, men jeg har været en tur på Bornholm, og på Bornholm har man besluttet simpelt hen at lave sprogscreening af alle 3-årige børn. Det er også en måde til at komme ud i hjemmene og give støtte de steder, hvor der er behov for det. I hvert fald er det en måde til at få adgang til hjemmene og få lejlighed til at drøfte med familierne, hvad man kan gøre for at støtte børnenes sproglige udvikling.

Jeg nævner det for blot at fremhæve et enkelt eksempel, som allerede virker i dag. Det er sådanne eksempler, som jeg godt kunne tænke mig vi fik diskuteret og fik set på, om det var noget, der kunne bruges over hele landet.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg forstår for så vidt godt, at ministeren ikke forholdt sig til det kaotiske forløb, vi har haft de sidste 6 måneder. Det startede umiddelbart efter regeringsdannelsen, hvor partierne blev indkaldt, for nu ville regeringen forhandle folke-

skole, og nu er vi 6 måneder længere fremme, og nu er det altså ikke os, der sidder og forhandler folkeskole, men KL.

Jeg ved godt, at jeg ikke er ekspert i forligsindgåelse, og når vi når september, har jeg også kun været medlem af Folketinget i 15 år. Men nogle forlig har jeg dog været med til at indgå, også på skoleområdet, og jeg tror, jeg er en af de få her i salen, der var med til at indgå skoleforliget i 1993. Dengang var forløbet sådan, vil jeg gerne sige til ministeren, at først indgik den daværende regering et forlig med forligspartierne, og derefter blev det udmøntet i en aftale med KL.

Kan ministeren ikke se det paradoksale i, at nu sidder KL og forhandler, og så kommer der en aftale ud af det, som bliver forelagt Folketingets Finansudvalg i juni? Hvad skal partierne gøre? Vi har jo ikke forhandlet folkeskole. Skal vi så forkaste aftalen med KL, hvis vi er imod noget af det, der står i skoledelen? Jeg synes, ministeren og regeringen har rodet sig ud i noget snavs, og det er svært at se, hvordan man på én og samme tid kan sige, at man vil have et bredt skoleforlig, og forhandle med KL om en aftale, som skal forelægges Folketinget i juni. Kan ministeren ikke godt se, at det er svært for os at forstå, at regeringen har et ønske om et bredt parlamentarisk forlig om folkeskolen?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er i forlængelse af hr. Frank Jensens spørgsmål.

Siden ministeren kom med sit 10-punkts-program den 10. april, har vi i SF brugt tiden til at finde ud af, hvad vores udspil skulle være, når/hvis der kom et folkeskoleforligsforhandlingsforløb, og derfor er det fuldstændig himmelråbende, når ministeren nu siger, at man ovre i Den Røde Bygning forhandler ministerens 10 punkter uden overhovedet at forholde sig til, hvad andre partier, der eventuelt skulle indgå i et nyt folkeskoleforlig, kunne have interesse i at bringe ind i debatten.

KL 23.30

Det, der sker nu, er, at ministerens 10-punkts-program går igennem. KL's overskrift er fleksibilitet, men jeg har set på oplægget til forhandlingerne, og jeg synes ikke, det så ret interessant ud. Det så faktisk meget lidt interessant ud, så derfor synes jeg, det er en meget, meget dårlig situation, hvis ministeren rent faktisk mener, at Folketingets partier skal involveres i et fremti-